

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1687

гр. София, 10.03.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на 10.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Христо Минев

като разгледа дело номер **6284** по описа за **2020** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.248 от ГПК.

Образувано е по молба от 13.11.2020 година на В. М. Х. чрез процесуалния му представител адв. Х. с искане за изменение и допълнение на постановеното Решение №5606/19.10.2020 по адм.дело №6284/2020 година по описа на Административен съд София-град в частта за разноските.

Изложени са съображенията, че с оглед изхода от спора съдът не се е произнесъл по искането за присъждане на разноски пред двете съдебни инстанции.

Ответникът по оспорването – Комисия за финансов надзор (КФН) възразява срещу искането, като сочи, че на молителя са присъдени разноски и за производствата пред двете съдебни инстанции.

Настоящият съдебен състав след като обсъди депозираната молба, намира същата за процесуално допустима, подадена от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на интерес от допълване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Разпоредбата на чл.248, ал.1 ГПК/приложима по силата на препращащата норма на 144 АПК постановява, че в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо-в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в частта на разноските. Разпоредбата е приложима и по отношение и на другите актове, с които производството по делото е приключило, в това число и определенията при прекратяване на производството.

Следва да бъде посочено, че крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания - аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК- страната,

която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по-късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Съдът установява, че производството е приключило с влязло в сила решение №5606 от 19.10.2020г., с което е оставено в сила решение от 02.04.2020г. постановено по нахд №17856 на СРС за 2019г., с което е отменено наказателно постановление №Р-10-892 от 18.10.2019г. на КФН и наложената на В. М. Х. глоба от 10 000лв. С решението си въззивният съд е осъдил КФН да заплати на Х. сумата от 830 лева, представляваща направените по делото разноски. Изложил е аргументи относно направеното възражение за прекомерност, а и с оглед фактичката и правна сложност на делото, че намира претендираните разноски за завишени и същите следва да се намалят до размер от 830 лева. Молителят възражава срещу решението на на СРС в частта му за разноските едва с настоящата молба.

При постановяване на решението си АССГ, XIII касационен състав е осъдил касаторът по оспорването да заплати на ответната страна сумата от 1200 лева - разноски по делото пред настоящата инстанция, като е обсъдил направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, като е посочил, че така определеното е близко до минималното и обичайното по Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения и е съобразена с фактичката и правната сложност на делото.

В този смисъл съдът не намира основание да променя решението си в частта, в която е осъдена Комисия за финансов надзор да заплати на В. М. Х. , сума в размер на 1 200, представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение, като присъжда и разноските предвъзивната инстанция до пълния им размер. КФН е осъдена да заплати разноските за адвокатско възнаграждение и за двете съдебни инстанции, като както СРС, така и настоящата съдебна инстанция е мотивирала с оглед фактичката и правна сложност на делото в какъв размер същите следва да бъдат определени.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 250 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молбата от 13.11.2020 г. В. М. Х. чрез процесуалния му представител адв. Х. за изменение на решение № 5606/19.10.2020 г. по адм. д. № 6284/2020 г. на АССГ в частта за присъдените разноси по делото.
Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.